A°. 1841. N°. 36.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. —

ZONDAG 21 FEBRUARI.

De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Reorganisatie onzer buitenlandsche zendingen en consulaten.

Wij behooren geenszins tot de zoodanigen die besnoeijingen op onze buitenlandsche zendingen en consulaten verlangen. Uit het financiële oogpunt beschouwd, wenschen wij dienaangaande niet meer dan eene, den toestand der Nederlandsche financiën inzonderheid passende economie. Zoodra men bewijst dat eene zending of consulaat nuttig zal wezen, willen wij ons voegen bij hen die er de oprigting van vragen. Doch om dit te kunnen doen, en tevens eene betamelijke zuinigheid te betrachten, rekenen wij ons daarentegen verpligt aan te dringen op afschaffing of vermindering van nutteloze, onnoodige uitgaven.

Zal men echter met zending of consulaat het beoogde doel bereiken, zoo moet die zending of dat consulaat aan een' man van kunde en talent worden toevertrouwd. Dezelve opdragen aan een' onkundig, een onhandig persoon, is stilzwijgend erkennen, dat de zending eigenlijk onnoodig is. Een minister, die buiten 's lands een' ongeschikten gelastigde behoudt, schijnt ons schuldig aan verwaarloozing van 's lands belang of verspilling van 's lands geld. Een van beide, óf de zendeling óf de zending moest worden ingetrokken. De heer VERSTOLK VAN SOELEN gelieve bij deze gelegenheid aan het publiek mede te deelen wat Nederland ooit aan zijn' gezant te Berlijn had. Als er iets van belang met Pruissen te onderhandelen viel, werd er steeds een bijzondere gelastigde heen gezonden; dan was het de heer VON SCHERFF of de heer ROCHUSSEN; van den heer DE PERPONCHER hoorde men nimmer iets.

Voorts vragen wij: Is het voor een land 't welk beweert in ware beschaving bij geen ander achter te staan, geene beleediging, dat zijn minister de bevordering van 's lands belangen aan *vreemdelingen* toevertrouwt? en dat niet aan vreemdelingen van uitstekende verdiensten, maar aan zeer gewone en middelmatige personen, van wier kunde men nimmer iets vernam, van wier bestaan men in het land betwelk ze bezoldigt onbewust zijn zou, ware het niet dat men hun' naam in den *Almanak van 's Gravenhage* vermeld vond. Wij hebben hier niet alleen geboren Belgen op het oog, van welken nog te zeggen valt dat zij Nederlanders waren; maar wij bedoelen een aantal vreemdelingen, eene menigte Duitschers vooral, aan welke Nederlandsche zendingen en consulaten opgedragen zijn. Wat beteekent in Wurtemberg een heer D'ECK DE PANTHALCON, die nooit Nederlander was, als minister-resident van Nederland, met een traktement van *f* 6000? En wat beduidt die Nassauer, mijnheer FABRICIUS, in onze diplomatie? En waarom moeten wij tot raad van legatie en zaakgelastigde bij de stad Frankfort eenen anderen Duitscher, den heer VON SCHERFF hebben? en wat beteekent die secretaris van legatie, *herr* RUHR. Zijn de Nederlanders in het oog Zijner Excellentie van Volharding zoo dom of zoo plomp dat men de bevordering hunner belangen aan vreemden toevertrouwen moet?

De graaf D'HEMRICOURT DE GRUNNE, de heer VON SCHERFF, de heer RUHR, ziedaar het personeel hetwelk de Nederlandsche zendingen bij het Duitsche bondgenootschap, bij de hoven van Nassau en Keur-Hessen, bij de stad Frankfort, bekleedt. Een andere graaf D'HEMRICOURT, de zoon waarschijnlijk van bovengenoemden, is thans minister-resident of zaakgelastigde in Zweden: de familie D'HEMRICOURT schijnt dus den heer VERSTOLK VAN SOELEN welgevalliger dan de Nederlandsche familie BOREEL, die thans geheel uit onze diplomatie is geschoven. Toen de heer R. BOREEL op non-activiteit geplaatst werd, en zich deswege bezwaarde, zegt men, dat de minister van buitenlandsche zaken hem vroeg of hij meende dat onze diplomatie een eigendom was der familie BOREEL? Wat de heer BOREEL antwoordde, is ons onbekend; maar de meerdere regten der familie D'HEMRICOURT op onze zendingen begrijpen wij niet: evenmin als wij begrijpen, waarom de familie BANGEMAN HUYGENS ons aan traktementen van gezant en secretaris in Denemarken *f* 20,000 kosten moest. Vader en zoon aan ééne legatie zou ons nooit verkieslijk schijnen; de heer VERSTOLK VAN SOELEN schijnt er echter een liefhebber van; toen ten vorigen jare de heer DE CROMBRUGGHE DE LOORINGHE nog als gezant in Zweden fungeerde, was zijn zoon tevens attaché aan de legatie; en in Oostenrijk vindt men behalve, den gezant MOLLERUS, ook een jonkheer MOLLERUS als attaché. Dat er te Berlijn slechts één heer DE PERPONCHER het geheele gezantschap uitmaakt, meenden wij vroeger daaraan te moeten wijten dat Z. Exc. geen zonen had; wij vernamen later dat al de zonen des heeren PERPONCHER in Pruissische dienst waren. En zoo ver schijnt de heer VERSTOLK zijne begunstiging van vreemdelingen nog niet te hebben getrokken dat hij vreemde *ambtenaren* aan onze legatie plaats. Uitgenomen ten minste als het ambtenaren van geparenteerde staten geldt; want de heer FABRICIUS was, tijdens hij aan onze legatie te Parijs eene plaats vervulde, tevens zaakgelastigde of minister van zijn vaderland, Nassau.

Aan onze consulaten, — wij spreken slechts van de *bezoldigde*, — is het heir vreemdelingen groot. In Brazilië hebben wij een' consul-generaal met een traktement van *f* 8000. Die consul-generaal is de heer C. J. WYLEP, zoo wij ons niet bedriegen, geen Nederlander.

De consul-generaal in Egypte, de heer SCHUTZ, ontvangt *f* 5,600. En de heer SCHUTZ is een Duitscher. — Onze consul-generaal in Griekenland, de heer TRAVERS, ontvangt thans *f* 8,500; en de heer TRAVERS is een Franschman. Onze consul-generaal op Havanna ontvangt *f* 3000, en is die consul-generaal, de heer W. LÖBÉ, een Nederlander? De consul-generaal voor de Kanarische eilanden, ontvangt *f* 3000, en die consul-generaal, de heer BERUFF, is geen Nederlander. De consul-generaal in Marocco ontvangt, volgens de begrooting, voor hem en de *spendatie* *f* 8,500; doch wie is die consul-generaal? misschien dezelfde als de secretaris van legatie te Berlijn? De waarnemende consul te Odessa, de heer TAITBOUT DE MARIGNY, een Franschman, ontvangt *f* 2000. Het traktement van den consul te Tunis is met de »spendatie-gelden" *f* 7,500, en, zoo wij ons niet bedriegen, is die consul, de heer H. NYSSEN, geen Nederlander. De consul-generaal in Zwitserland, de heer FAESY, ontvangt *f* 3000, en is geen Nederlander.

Gelijk men dus ziet, worden schier alle onze, hoe hoog ook bezoldigde, consulaten door vreemden waargenomen. Één bezoldigd consulaat slechts, voor zoo ver wij weten, dat van Tripoli, waarvoor met de »spendatie-gelden" *f* 8,000 zijn uitgetrokken, wordt door een' Nederlander bekleed; en die Nederlander, jonkheer CLIFFORD KOCK VAN BREUGEL, bevindt zich, gelijk wij vroeger aanmerkten, reeds sinds eenige jaren in Nederland, te Medemblik (1).

Nu vragen wij: waarom, in stede van die hoog bezoldigde vreemde consuls-generaal, niet Nederlanders gezonden, met den titel van zaakgelastigde. Een zaakgelastigde kan even als een consul-generaal de handelsbelangen voorstaan, en tevens als diplomatisch agent optreden waar het noodig zijn mogt. Zijn titel van zaakgelastigde zou hem daarbij meer invloed geven, meer gezag bijzetten. Zoo konden niet alleen de *f* 8,000 voor Brazilië, de *f* 7,000 voor Ecuador, Nieuw-Grenada en Venezuela, de *f* 5,600 voor Egypte, de *f* 8,500 voor Griekenland, de *f* 3,000 voor Havanna, de *f* 3,000 voor de Kanarische eilanden, de *f* 8,500 voor Marocco, de *f* 2,000 voor Odessa, de *f* 7,500 voor Tunis en de *f* 3,000 voor Zwitserland, aan Nederlanders te stade komen, maar zoo zou de vervanging van vreemdelingen door Nederlanders ook eene zeer gewenschte gelegenheid aanbieden, om een aantal raden en secretarissen van legatie, die nu non-activiteits-gelden trekken, op eene nuttige wijze te plaatsen, en de thans nutteloos uitgegeven non-activiteits-gelden te besparen.

Alzoo zouden de tegenwoordig door vreemdelingen vervulde consulaten eene oefenschool worden voor onze diplomatie. Met kunde en ondervinding voorzien, niet vreemd meer aan het behandelen van zaken, zouden dan de jonge mannen bij de politische zendingen kunnen overgaan, waar zij thans gewoonlijk geplaatst worden, zonder eenige bewijzen van kunde of werkzaamheid te hebben gegeven.

Daarbij zou het minder aangename vooruitzigt van eenigen tijd buiten 's lands in eene werkzame betrekking te moeten optreden, en bewijzen te moeten geven van kunde en geschiktheid, menigeen van de diplomatische loopbaan afschrikken, die er thans, ten nadeele des lands, door gunst eene plaatsing bij poogt te erlangen, om, na een paar jaren bijna niets nuttigs te hebben gedaan aan het departement, een schier nutteloos meubel aan eene zending te worden, of als secretaris van legatie *in partibus* non-activiteits-gelden te trekken.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Rome, 4 *febr.* Het schijnt nu beslist dat de koningin-weduwe van Spanje niet naar hare geboortestad Napels gaat; men zegt hier, de koning wilde niet ge-

(1) Misschien wordt het consulaat-generaal van Ecuador, Nieuw-Grenada en Venezuela (à *f* 7000) [illegible] en" Nederlander waargenomen. Wij meenen [illegible] dat de consul-generaal, de heer R. [illegible] VAN [illegible]

doogen dat *Munoz* er verscheen. Zij moet dus reeds een contract hebben gesloten om het slot Pargins aan het meer van Genève voor 8,000 franken 's jaars te huren. (*Allg. Zeit.*)

Uit Napels ontvangt men voortdurend tijdingen van zware rampen. De onafgebroken hevige regenvlagen hebben ook verscheidene straten en huizen der hoofdstad beschadigd. De post is bij de zoogenaamde Camerelle (Salerno) door den stroom weggesleept en met wagen en paard omgekomen. De Volturno is in de nabijheid van Capua uit zijne oevers getreden en heeft de omliggende velden overstroomd, waarbij talrijke kudden verdronken zijn. (*Pr. St. Z.*)

Rome, *5 febr.* Behalve de Pruissische onderhandelingen met ons hof, trekken ook de Russisch-katholieke aangelegenheden de algemeene opmerkzaamheid, vooral daar het hier bekend geworden is dat de harde maatregelen tegen den bisschop van Podlachie, *Johan Gutkowski*, nog steeds voortduren. — Zeer gewigtig zijn ook de betrekkingen, waarin de koning der Nederlanden thans tot het Roomsche hof getreden is. Naar men weet, werden reeds in 1822 door den Nederlandschen gezant, graaf *Reinhold*, hier te Rome en vervolgens met den pauselijken nuncius, aartsbisschop van Tyrus, te 's Gravenhage, onderhandelingen betrekkelijk een concordaat aangeknoopt, zonder nogtans tot een einde te leiden. In 1826 werden zij weder hervat door den Nederlandschen gezant, graaf *de Celles*. Ten gevolge dier onderhandelingen, waartoe van Roomsche zijde de kardinaal *Mauro Cappellari*, thans regerende paus, gedelegeerd werd, kwam eene conventie (18 juni 1827) tot stand, welke door den koning der Nederlanden den 25sten juli geratificeerd werd. *Leo XII* bekrachtigde ze met de bul: *Quod jam diu maximis erat in votis* (16 september). Desniettemin werd het concordaat niet ten uitvoer gebragt; de hevige partijtwisten tusschen de katholieken en de liberalen en daarna de revolutie schijnen het te hebben verhinderd. Nadat er nu 13 jaren verloopen zijn, heeft de tegenwoordige koning der Nederlanden de onderhandeling weder hervat, en is voornemens het concordaat van 1827, in zijne oorspronkelijke bepalingen, behoudens de wijzigingen, welke de scheiding van België noodwendig maakt, ten uitvoer te brengen. (*Allg. Zeit.*)

DUITSCHLAND.

Göttingen, *12 febr.* Eene koninklijke bepaling, gedagteekend van den 4den dezer, en op het zwarte bord aangeplakt, maakt bekend, dat studenten die deel nemen aan een verboden genootschap, zelfs indien dit geene politische strekking heeft, zullen beschouwd worden als ten eenenmale ongeschikt voor openbare dienstbetrekking. (*Oberd. Zeit.*)

— Een debuteerende tooneelspeler, die tot nog toe slechts stomme rollen gespeeld had, trad onlangs in *De Roovers* op, als *Razmann*. Toen hij, overeenkomstig zijne rol, tegen *Moor* zeide: »Kom: wij willen ons naar de Boheemsche bosschen begeven en er eene roovervende oprigten" tastte *Moor* hem hard aan, met de woorden: Kerel, wie blies u dit in! De debutant verschrok, en antwoordde, terwijl hij bevende den souffleur wees: »Die daar, beneden!"

ZWITSERLAND.

Bern, *11 febr.* Wat sinds eenige dagen als gerucht verspreid, door weinigen geloofd werd, is thans bevestigd. Eene nota van den Oostenrijksche gezant, gedagteekend van den 8sten en aan het voorzittend kanton ingeleverd, protesteert plegtig, in naam des keizers »in »hoogstdeszelfs hoedanigheid als afstammeling van het »huis Habsburg, hetwelk de abdy Muri stichtte en ver»scheidene andere kloosters in het kanton Aarau be»giftigde, tegen elke handeling, waardoor de goederen, »afkomstig uit het patrimoniëel vermogen van hoogst»deszelfs voorvaders, aan hare bestemming onttrokken »worden, en reserveert alle regten, uit dit protest »voortvloeijende. Buitendien stelt Z. K. M. de overhe»den van het kanton Aargau verantwoordelijk voor elke »daad van ontheiliging en verukeling, waaraan de gra»ven van hoogstdeszelfs voorvaders en de oorkonden, »die in de archieven berusten, mogten zijn blootgesteld." (*Bad. Zeit.*)

OOSTENRIJK.

Weenen, *7 febr.* Het schijnt zeker, dat in het voorjaar de gezamenlijke Duitsche bondskorpsen in voltalligen staat van gewapenden vrede, namelijk 320,000 man sterk, onder de vanen zullen zijn, ofschoon eene werkelijke mobilisering waarschijnlijk slechts bij het kleiner gedeelte plaats hebben en men de reserve op het papier houden en niet oproepen zal, hetgeen het aantal der krijgsmagt van den Duitschen bond op 520,000 man vermeerderen zou. Hier gelooft men zeker dat in maart of april de volle Oostenrijksche contingenten van 98,000 man naar Boheme, Vorarlsberg en den Inn zullen rukken, en er eene aanzienlijke reserve zal worden daargesteld, om de strategische punten des binnenlands te dekken, zoodat b. v. onze beide 60,000 man bedragende legerkorpsen in Italië eene vermeerdering van 40,000 zouden bekomen. (*S. M.*)

PRUISSEN.

Berlijn, *15 febr.* Eergisteren middag is hier de geheime staats minister en generaal der infanterie, graaf *von Wyllich und Lottum*, aan verval van krachten gestorven. Weinige dagen voor zijn overlijden had hij nog de smart zijne vrouw te verliezen. Onze gezant aan het Nederlandsche hof, graaf *von Wyllich und Lottum*, die op de tijding der ernstige ongesteldheid zijns vaders herwaarts geijld was, kwam een dag te laat, en vond zijn vader reeds ontslapen. (*Pr. St. Z.*)

ENGELAND.

Londen, *16 febr.* Het huis der lords heeft gisteren geene zitting gehouden, wegens de toebereidselen voor het regtsgeding van lord *Cardigan*, hetwelk heden plaats heeft. De zaal heeft vele veranderingen moeten ondergaan, om geschikte zitplaatsen voor al de hooge ambtenaren, vreemde gezanten en dames, welke dit regtsgeding zullen bijwonen, daar te stellen. Een programma is uitgegeven, waarin al de plegtigheden, welke er bij dit crimineel regtsgeding over eenen lord, pair van Engeland, waarvan weinige voorbeelden in de geschiedenis zijn, moeten plaats hebben, worden opgegeven. De klerk van de kroon in Chancery moet den lastbrief van H. M., waarbij een lord opperregter voor deze gelegenheid benoemd wordt, knielend aan den lord kanselier, of hij diens afwezigheid aan den president van het huis, overgeven. De voorlezing van dezen lastbrief moet door de lords en al de aanwezenden staande aangehoord worden. De high steward of lord opperregter, door H. M. benoemd, ontvangt dan den staf, bij zijnen last behoorende, uit handen van de dienaren van het huis, welke hem denzelven knielend aanbieden, en gaat zitten op eenen zetel, welke voor hem op den bovensten trap des troons geplaatst is. Wanneer de aangeklaagde lord binnen gebragt wordt, moet hij drie buigingen maken, eene voor den lord opperregter, en de twee andere voor de pairs, aan wederzijde, welke alle gehouden zijn, die buigingen te beantwoorden; vervolgens moet hij nederknielen, doch wordt door den lord opperregter bevolen op te staan, en zich op eene voor hem bestemde zitbank te plaatsen. De aanklagt, welke in dit geval van wege de kroon is, wordt dan gelezen, en vervolgens worden de getuigen en de verdediging gehoord. Als de beraadslagingen van het hooge hof beginnen, moeten alle toehoorders zich verwijderen. Vóór het vonnis uitgesproken wordt, verwijderen zich ook de geestelijke leden van het huis der lords uit de vergadering; en, nadat alles afgeloopen is, breekt de opperregter, voor het oog der vergadering, zijnen staf in twee stukken, ten blijke, dat zijn last vervuld is De aanklagt tegen lord *Cardigan*, wegens aanslag (in een tweegevecht) op het leven van eene van Hr. Ms. onderdanen, is eerst voor het *Central Criminal Court* gedaan, doch, wegens de onbevoegdheid van dat hof, om over eenen pair van Engeland te oordeelen, naar het huis der lords overgebragt.

— Z. M. de koning der Belgen denkt aanstaanden donderdag of vrijdag, over Douvers, naar zijne hoofdstad terug keeren.

— Morgen moet een kabinetsraad gehouden worden, welken al de ministers zullen bijwonen, met uitzondering van den lord kanselier, die bij voortduring ernstig ongesteld is.

— Sedert eenigen [illegible] van het voornemen der ministers gesproken om het parlement te ontbinden, in de hoop van daardoor het getal der hun toegedane leden te vermeerderen. De verkiezingen, welke in den laatsten tijd gedaan zijn, doen echter niet vooruitzien dat zoodanig doel daardoor bereikt zou worden. Nog dezer dagen is de verkiezing van een parlements-lid voor het Oostelijk district van het graafschap Surrey weder, met groote meerderheid van stemmen, ten voordeele van den candidaat der behoudende partij uitgevallen.

— De parlementszitting van gisteren heeft niets anders van meer algemeen belang opgeleverd, dan dat door den minister *Labouchère*, op eene vraag van den heer *Grote*, geantwoord is, dat de vertraging, die tot hiertoe in de negotiatiën wegens de handelsbetrekkingen tusschen Engeland en Frankrijk bestaan had, naar hij dacht en hoopte, spoedig zou ophouden, en dat de onderhandelingen eerlang weder opgevat en ten einde gebragt zouden worden.

— Met de stoomboot *Acadia*, die den overtogt van Boston naar Liverpool in minder dan dertien dagen gemaakt heeft, zijn hier berigten uit New-York tot het laatst van januari ontvangen. De heer *M' Leod* bevond zich toen nog in de gevangenis te Lockport, daar de voor hem aangeboden borgtogt van de hand was gewezen. Zijn regtsgeding zou eerst den 22sten maart aanvangen, en dit gaf eenige hoop dat inmiddels schikkingen tusschen de Engelsche regering en die der staten zouden kunnen worden getroffen, door welke niet alleen de gevangene gered, maar ook de vrees voor eene vredebreuk verdreven werd. Intusschen scheen onder de bevolking van den staat New-York groote opgewondenheid te heerschen, en alles aangewend te worden om haar tegen Engeland in het harnas te jagen. Men sprak van eene ophanden zijnde groote volksvergadering, waarin ontwikkeld zou worden hoe het verbranden van de schooner *Caroline*, het opbrengen van Amerikaansche koopvaarders in de Afrikaansche Zeën, en de bewegingen der Engelsche troepen in Maine, op last van den gouverneur-generaal van Kanada, zoo vele beleedigingen waren, door Engeland den Vereenigden Staten aangedaan, die niet ongewroken konden blijven.

De nieuwe president *Harrison* werd den 8sten februari te Washington verwacht, maar zou de teugels van het bewind niet vóór den 4den maart opvatten, tegen welken tijd de heer *van Buren* naar New-York dacht terug te keeren.

FRANKRIJK.

Parijs, *16 febr.* Uit Madrid schrijft men, dat de graaf *Toreno* voornemens is Spanje te verlaten, en hij bereids tot den verkoop van zijne meubelen, paarden en equipagiën is overgegaan.

— De terugkeer in Spanje der uitgewekenen gaat druk voort; van 36,000 in Frankrijk zich bevindende personen, zijn reeds 12,000 de grenzen overgetrokken. Het gouvernement schijnt te berekenen, dat er slechts 5 à 6,000 in Frankrijk zullen blijven.

— De meeste tijdingen uit het Oosten zijn eensluidend, dat *Ibrahim*, den 4den januari te Mezarib aangekomen, met een tot op 15,000 man infanterie, 5,000 ruiters en 100 stukken gesmolten leger, vernomen hebbende, dat alle wegen door de insurgenten waren bezet, het wanhopig besluit had genomen, om door de woestijn naar Suez te trekken. Toen dit besluit in het leger was bekend geworden, begonnen de desertiën, op nieuw, op eene schrikbarende wijze; desniettemin begaf zich *Ibrahim* den 5den op weg [illegible]plaats in de woestijn, alwaar hij eenigen leeftogt had doen zamen brengen.

Zoodra de emir *El-Kaszim*, die zich ten zuiden van het meer Tiberias bevond, kennis van dit besluit had bekomen, zond hij eenige detachementen naar Man, om zich meester van den leeftogt te maken; kan hij daarin slagen, dan moet de Egyptische armee zich overgeven of omkomen.

Acht bataljons Turken, onder bevel van den generaal *Jochmus*, en nog eene andere divisie, bezetten de wegen van Saïda tot den berg Carmel, Jeruzalem, Jaffa, enz.; *Ibrahim* werd door de opstandelingen van Hauran en Naplouse vervolgd.

Parijs, *17 febr.* De oppositie schijnt voornemens te zijn, en wel inzonderheid bij monde van den heer *Thiers*, de ministers hevig aan te vallen over de wet op de reserve van het leger. Men verspreidt dat de hertog van *Orleans* zich, omtrent dit punt, aan de zijde van den heer *Thiers* wil scharen.

De kamer der pairs heeft zich, in hare bureaux, met het onderzoek der wet op de versterking van Parijs bezig gehouden. Van de zeven benoemde commissarissen schijnen vier tegen het ontwerp gestemd te hebben, terwijl het door de drie anderen met ijver is verdedigd. Uit deze verdeeling der stemmen in de commissie moet men echter niet afleiden dat de meerderheid der kamer zich tegen de wet verklaren zal, dewijl de heeren *Molé* en *Tirlet*, welke tot de vier behooren die haar niet zijn toegedaan, alleen uit aanmerking van hunnen voorrang in jaren benoemd zijn geworden. Hierbij komt nog dat de tegenstanders onderling verdeeld zijn omtrent hetgene zij in het ontwerp zouden willen veranderen.

— Eenige voorname Parijsche boekhandelaars en uitgevers zijn door de commissie gehoord geworden die, onder voorzitting van den heer *de Lamartine*, het ontwerp van wet op den letterkundigen eigendom moet onderzoeken, en hebben haar vooral indachtig gemaakt op de geschiktste middelen ter voorkoming van den nadruk van Fransche werken.

— In brieven uit Bologne wordt gezegd, dat de regeringen der verschillende Italiaansche staten hare wapeningen met kracht blijven voortzetten. In den kerkelijken staat, waar geene conscriptie is ingevoerd, heeft

eene aanwerving van vrijwilligers plaats, en reeds hadden talrijke inwoners van Bologne en Ferrara onder de pauselijke linietroepen dienst genomen.

— De kamer der pairs was heden vergaderd. Uit hoofde van de ernstige ongesteldheid van den gérant van het dagblad *le National*, is de zaak van dat blad tot op den 24sten dezer uitgesteld.

— Te Plymouth zijn gunstige berigten uit Sina ontvangen, meldende dat het verschil met Sina spoedig en op voldoende wijze beslecht zal zijn. De keizer moet hebben verklaard, dat hij den oorlog, als strijdig met de belangen en de godsdienst van zijn rijk, niet verlangde, en dat hij de koningin van Engeland als de magtigste souverein, na hem, beschouwde.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 18 febr. Men meldt, dat bij een dezer dagen genomen koninklijk besluit is bepaald, dat de kapiteins ter zee *H. K. van de Velde* en *F. Jonker*, respectivelijk kommanderende de wachtschepen *Euridice* en *Amstel*, liggende te Vlissingen en Hellevoetsluis, met 1 april van het bevel over die bodems eervol zullen worden ontslagen; terwijl voorts met dien datum het bevel over die schepen respectivelijk wordt opgedragen aan de kapiteins ter zee, *N. L. Koops* en *J. le Jeune*.

— Uit de officiële staten, betrekkelijk de bevolking enz. der onderscheiden provinciën van het koningrijk der Nederlanden op 1°. januari 1840 telde men alstoen gezamenlijk 2,663,731 zielen; als: Noord-Braband 378,437; Gelderland 345,762; Zuid-Holland 526,020; Noord-Holland 443,334; Zeeland 158,358; Utrecht 145,132; Vriesland 227,859; Overijssel 197,194; Groningen 175,651; Drenthe 72,484. Rekent men bij het gezamenlijk bedrag de bevolking van het hertogdom Limburg (196,719) dan verkrijgt men een totaal van 2,860,450, behalve nog een aantal van 5299 Nederl. zeelieden geëmbarkeerd op Zr. Ms. schepen en vaartuigen van oorlog.

Men telde (met Limburg) op 1°. januari 1840 van het *mannelijk geslacht*: 1,400,942 zielen, als 903,165 ongehuwden, 445,072 gehuwden en 52,705 weduwenaars; — van het *vrouwelijk geslacht*: 1,459,508 zielen, als: 893,723 ongehuwden, 444,896 gehuwden en 120,889 weduwen.

Deze bevolking was verdeeld in 575,542 huisgezinnen; het getal huizen beliep 444,778.

Naar de kerkgenootschappen, had men 1,704,275 protestanten, 1,100,616 roomsch-katholieken, 52,245 israëlieten en 3314 personen van niet genoemde gezindheden.

Volgens de laatst bekende uitkomsten van het kadaster was (behalve Limburg) de uitgestrektheid des rijks 3,028,690 Ned. bunders, of 553,801 vierkante geografische mijlen, of 984,535 vierkante uren gaans of Hollandsche mijlen.

Het aantal zielen bedroeg gemiddeld 87,6 per 100 Ned. bunders, 4808,9 per vierkante geografische mijl, 2704 per vierkante Hollandsche mijl. Noord-Holland is het digtst bevolkt, als 179 zielen per 100 Ned. bunders; daarna Zuid-Holland, 173,4; vervolgens Utrecht, 104,7; het minst Drenthe, te weten 27,2.

Uit eenen vergelijkenden staat, met betrekking tot de volkstelling van 1830, telde men op 1°. januari 1840 *meerder* dan in eerstgenoemd jaar 25,796 huizen; 35,694 huisgezinnen; 80,891 ongehuwde mannen; 34,441 gehuwde mannen; 573 weduwenaars; 115,905 inwoners van het mannelijk geslacht; 82,410 ongehuwde vrouwen, 33,699 gehuwde vrouwen; 4511 weduwen; 120,620 inwoners van het vrouwelijk geslacht; 236,525 inwoners in het algemeen; 157,119 protestanten; 73,579 katholieken; 5,656 israëlieten; personen van ongenoemde gezindheden 171.

De vermeerdering, welke de bevolking alzoo in het jongste tienjarig tijdvak heeft ondergaan, bedraagt een aantal van 97 op de 1000 inwoners.

Naar bovengemelde getallen, rekende men op 1°. januari 1840 in dit rijk voor elk huisgezin gemiddeld 5 zielen, en voor elk bewoond huis ruim 6 zielen.

Het aantal ingezetenen van het vrouwelijk geslacht overtreft dat van het mannelijk geslacht in rede van 100 tot 104. Deze overmaat van vrouwelijke bevolking, welke insgelijks in andere staten van Europa waargenomen wordt, is hoofdzakelijk het gevolg der mindere sterfte, waaraan het vrouwelijke geslacht onderhevig is, waarbij tevens in rekening komt het meerder aantal verhuizingen van mannen dan vrouwen naar buitenslands.

Op 1000 inwoners van het mannelijk geslacht zijn er namelijk 645 ongehuwden, 318 gehuwden en 37 weduwenaars; op 1000 inwoners van het vrouwelijk geslacht 612 ongehuwden, 305 gehuwden en 83 weduwen.

Het aantal mannelijke ongehuwden staat tot dat der vrouwelijke in rede van 100 tot 99.

Het aantal weduwen overtreft daarentegen het aantal weduwenaars in rede van 10 tot 23.

De bevolking staat tot het aantal gehuwde paren als 1000 zielen tot 156 paren.

Op 1000 inwoners telt men 597 protestanten, 385 roomsch-katholieken en 18 israëlieten.

Naar den ouderdom, telde men op 1°. januari 1840 in ons land: onder de 10 jaren 348,150 jongens en 341,817 meisjes; tusschen 10 en 20, 293,427 jongens en 289,848 meisjes; tusschen 20 en 30, 229,328 mannen en 241,072 vrouwen; tusschen 30 en 40, 183,876 mannen en 192,972 vrouwen; tusschen 40 en 50, 144,585 mannen en 157,157 vrouwen; — derhalve een aantal van 557,789 mannen tusschen de 20 en 50 jaren oud, welk gedeelte als de kracht der mannelijke bevolking kan worden beschouwd.

In 1839 heeft het geheel getal *geboorten* over het rijk (zonder Limburg) beloopen 98,830, als 50,939 van het mannelijk geslacht en 47,891 van het vrouwelijk geslacht.

Dat der *sterfgevallen* is geweest 66,954, waaronder 34,553 van het mannelijke en 32,402 van het vrouwelijke geslacht.

De *onechte* geboorten hebben bedragen 5051, of 0,051 van het aantal geboorten in het algemeen.

Het aantal *doodgeboren* of levenloos aangegeven kinderen beliep 4669, zijnde 0,047 van het algemeen bedrag der geboorten.

Het aantal *huwelijken* heeft bedragen 20,860, zijnde het $\frac{1}{135}$ der bevolking.

Bij de sterfgevallen was de verhouding van het mannelijke geslacht tot het vrouwelijke geslacht als 1000 tot 938.

Ten aanzien der geboorten vertoonen wederom de provinciën Zeeland, Zuid-Holland, Noord-Holland en Utrecht de gunstigste verhoudingen, waarvan de drie eerste tevens de ongunstigste ten aanzien der sterfte opgeleverd hebben.

De ongunstigste verhouding voor de geboorten heeft in de provincie Drenthe, en de gunstigste voor de sterfte in de provincie Groningen plaats gehad.

De provincie Zeeland vertoont steeds het maximum van het aantal onechte geboorten in verhouding tot de geboorten in het algemeen.

In 1839 is het minimum dezer verhouding echter in Vriesland voorgevallen.

Van 1830 tot 1839 zijn hier te lande gemiddeld *geboren* 89,914 kinderen, als 46,165 jongens en 43,749 meisjes. De geboorten hebben in dat 10-jarig tijdvak het minst in 1832, het meest in 1838 bedragen.

De *sterfgevallen* hebben gemiddeld beloopen 68,437, als: 35,365 van het mannelijk geslacht en 33,072 van het vrouwelijk geslacht. Het jaar 1831 vertoont zich hierbij het ongunstigste.

De verhouding der sterfte over die tien jaren is geweest 27 op 1000 zielen.

De geborenen staan tot de overledenen als 1000 tot 736.

De aanwas der bevolking ontstaande uit de jaarlijksche overtreffing der geboorten boven de sterfgevallen, beloopt gemiddeld 24,569, zijnde ongeveer één ten honderd der gemiddelde bevolking.

Het aantal huwelijken beliep gemiddeld van 1830 tot 1839 19,346 zielen, zijnde ongeveer 8 huwelijken op de 1000 zielen.

De drie eerste maanden des jaars zijn die, waarin zoo wel de meeste geboorten als de meeste sterfgevallen plaats vinden. De maand februari vertoont het maximum, en de maand juli het minimum der geboorten, terwijl bij de sterfte, in de maanden januari en februari het maximum, en in juli insgelijks het minimum wordt waargenomen.

Arnhem, 20 febr. De rivieren zijn thans van het ijs bevrijd en nergens in Gelderland heeft men, voor zoo veel bekend, eenige zware ramp te betreuren. De overloop des waters, heeft wel op meer dan eene plaats aanmerkelijke schade aan de dijken en aan de in de nabijheid gelegene landen en huizen toegebragt; ook is in de gemeente Beusichem een polder overstroomd, ten gevolge waarin een aantal huisgezinnen hunne woningen hebben moeten verlaten, — maar deze schade en ongemakken zijn niet zoodanig dat men ze eene ramp noemen mag; en er is veeleer stof om zich te verheugen over de gelukkige afwending van de groote gevaren, waarmede wij zoo zeer bedreigd werden.

Regtswezen.

Criminele teregtzitting van het Provinciaal Geregtshof van Gelderland van 19 februari 1841.

Diefstal bij nacht in een bewoond huis, door middel van inwendige braak; gevolgd door moedwillige brandstichting.

Jan Willem Hasnink, van beroep timmermansknecht, geboren te Eibergen, laatstelijk woonachtig te Arnhem, stond den 19den dezer voor het provinciaal geregtshof van Gelderland teregt, beschuldigd van de in het hoofd dezes vermelde misdaden. Dertien getuigen, waaronder vier ten verzoeke van den beschuldigde, werden in deze hoogst gewigtige zaak gehoord, en uit hunne verklaringen zijn kortelijk de volgende daadzaken gebleken.

De beschuldigde woonde, met nog drie andere personen, als kostganger in huis bij Hendrik Anton Lebbink, van beroep boekbinder, in de Weverstraat te Arnhem. Op vrijdag den 27sten november 1840, omstreeks half vijf uur, kwam hij in zijn kosthuis om koffij te drinken, stak daarna zijne pijp op, en begaf zich naar boven, (volgens zijne verklaring om tabak te halen) vertoefde daar eenigen tijd en verliet terstond daarop het huis. Ongeveer een kwartier uurs daarna, hoorde het dochtertje van Lebbink, met haren vader op eene op-kamer bezig zijnde eenige goederen te bergen, op den zolder iets knappen, en zegt dit haren vader, die hierop aanvankelijk geene acht gaf, maar eindelijk, door haren angst bewogen, naar den zolder ging, en nu bemerkte, dat eene mand, waarin zich ongeveer 30 ponden papier-snippers bevonden, voor eene ladetafel geplaatst is, en in volle vlam staat, zoodanig dat én de ladetafel, én de vloer reeds aanmerkelijk brandden. Hij roept Hermanus Haartman, mede kostganger ten zijnent, te hulp, en spoedig gelukt het hun den brand meester te worden.

De zolder diende tevens tot zijne werkplaats, en de mand met papier-snippers, van den afval van zijn werk afkomstig, stond gewoonlijk in eenen hoek op eenen aanmerkelijken afstand van de ladetafel, en was aldaar nog een uur te voren door hem gezien. De ladetafel behoorde aan zekere Jannetje Brouwer, die op dien zolder sliep. Bij nadere beschouwing bemerkte men weldra, dat de bovenste lade open stond, waaruit de eigenaresse omstreeks veertig gulden aan zilvergeld, benevens eene zilveren beugeltas vermiste. Al spoedig werd de beschuldigde verdacht gehouden den diefstal gepleegd te hebben, en, deswege door den heer commissaris van politie ondervraagd, bekende hij dan ook weldra zich daaraan te hebben schuldig gemaakt; maar is steeds blijven ontkennen van *moedwillig* den brand veroorzaakt te hebben. Wel is waar erkende hij met eene brandende pijp naar boven te zijn gegaan, en zelf de mand met snippers van uit den hoek, waar hij stond, voor de ladetafel geplaatst te hebben; doch beweert dit te hebben gedaan, om op die mand de lade te plaatsen, ten einde deze met meer gemak te kunnen onderzoeken. Hoewel deze verklaring niet strookt met de omstandigheid dat een daarnaast staande stoel en tafel, indien het voor zijn doel al noodig ware de lade er geheel uit te nemen, hiertoe veel gereeder gelegenheid aanboden. Niettemin erkent de beschuldigde de mogelijkheid, ja zelfs de waarschijnlijkheid, dat door het uitvallen van eenig vuur uit zijne pijp, de snippers in brand kunnen zijn geraakt; hoewel dit weinig aannemelijk schijnt, daar de mand stijf was ingepakt, en er weinig togt op den zolder was. Ook op de vraag waarom hij, na den diefstal, de mand niet weder op zijne plaats heeft gebragt, heeft hij niets anders kunnen antwoorden, dan door de verwarring dit vergeten te hebben. Hierbij komt nu nog dat de getuige Jannetje Brouwer verklaart, dat zij, den vorigen avond naar boven gaande, het buis van den beschuldigde over de trapleuning zag hangen, en in de binnenzak daarvan eenige bosjes zwavelstokken zag steken, terwijl bij nader onderzoek is gebleken, dat er zich werkelijk overblijfselen van zwavel, en snippertjes van zwavelstokjes, in zijnen zak bevonden. Uit al deze aanwijzingen, gevoegd bij eenige van minder belang — die ons voornamelijk het zonderlinge gedrag van den beschuldigde toen men hem het voorgevallene meldde — heeft de heer procureur-generaal genoegzamen grond gevonden, om te rekwireren, dat het hof den aangeklaagde, schuldig zou verklaren, aan de hem ten laste gelegde misdaad van moedwillige brandstichting in een huis, en hem mitsdien, naar aanleiding van artikel 434 van het wetboek van strafregt, en artikel 5 van de publicatie van 11 december 1813, te veroordeelen, om op een schavot,

op te rigten op eene der publicke pleinen binnen Arnhem, te worden gebragt, en aldaar te worden opgehangen aan eene galg, zoodat er de dood op volgt.

De heeren Mr. J. H. DE KEMPENAER, en Mr. G. EVERTS PPZ. waren met de verdediging belast. Eerstgenoemde voerde het woord, en trachtte aan te toonen, dat, zoo men al aannam, dat de beschuldigde opzettelijk den brand veroorzaakt had, het geenszins in zijne bedoeling zoude hebben gelegen, het geheele huis in brand te steken, maar alleenlijk de latafel te verbranden, ten einde dus de sporen van den diefstal uit te wisschen; en dat zoodanige bedoeling niet kan vallen in de termen van artikel 434, dat alleen de doodstraf bepaalt, tegen hen, die den brand zullen hebben gelegd *aan huizen* (*à des édifices et.*) Vervolgens zette ZEd. uitvoerig uiléén, wat de wetgever er onder verstaan heeft en verdert, om een bewijs, dat alleen op aanwijzingen steunt, tot volkomenheid te brengen; en betoogde, na de meeste dier aanwijzingen ontzenuwd te hebben, dat zij in dit geval naar den eisch der wet, (die alle vermoedens en redeneringen buitensluit, en alleenlijk bewezene daadzaken erkent) geenen genoegzamen grond ter veroordeeling konden opleveren. Ten slotte bewees ZEd. de mogelijkheid, ja zelfs de waarschijnlijkheid, dat de brand, ook zonder moedwillig opzet, door een ongelukkig toeval kon zijn ontstaan.

Met belangstelling ziet men de uitspraak van het hof, op den 26sten dezer, te gemoet.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, gezien *Provinciaalblad* no. 18 van dit jaar, brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de loting voor de nationale militie over dezen jare door de lotelingen alhier zal plaats hebben op den *26sten dezer maand, des morgens ten 10 ure*, in de zaal van den militieraad achter het stadhuis; voorts dat de alphabetische lijst voor een ieder ter secretarie ter visie ligt.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse binnen deze stad gebruikelijk.

Arnhem, den 16den februari 1841.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 11 tot en met 19 februari.

Gehuwd: M. C. Lucker met G. Wouters. — H. J. Bartels met J. L. Luitters. — A. Hendriks met J. Smit.

Bevallen: H. Jacobs, geb. Bataaf, D. — H. Vink, geb. Hutte, D. — J. C. Peeterman, geb. Heldewig, Z. — G. Slakhorst, geb. Beugel, D. — D. Broekhuizen, geb. Haversman, D. — J. Debbes, geb. Wouters, Z. — W. van Oest, geb. Selders, D. — H. S. Evers, geb. Jansen, Z. — M. A. Wiecherink, geb. Heuvel, D.

Overleden: G. Jansen, echtgenoot van J. Smits, 42 j. — Doodgeb. D. van J. D. Wit en J. E. Nagel. — J. G. Hoppen, 10 m. — G. van der Velde, huisvrouw van A. Wanders, 62 j. 8 m. — L. de Vaijnes van Brakel, 32 j. — J. Hoksbergen, weduwenaar van R. van Heumen, 87 j. — Doodgeb. Z. van H. Pepelaar en C. Reicheld. — F. van Hirtom, 4 j. 6 m. — H. Scholten, 1 j. 10 m. — W. Magendans, 3 m.

TE NIJMEGEN.

Gehuwd: C. L. Auwerda met J. Derksen. — C. van de Valck met J. G. Gerarts. — A. Tonen met W. v. d. Logt. — H. Bolkesteijn met J. W. E. Hulsenboom. — F Soeters met J. P. Jansen. — W. J. Selders met J. Houthuijzen.

Bevallen: A. M. Luurmans, geb. v. Munsters, D. A. Steenkist, geb. Hermsen, D. — T. W. Schiff, geb. Waerma, D. — J. Schwarz, geb. Wolf, D. — E. Levolger, geb. Lamers, D. — J. M. Theunissen, geb. Kuppen, Z. — J. E. Giger, geb. Schaffeld, D. — G. v. d. Brug, geb. Gisberts, D.

Overleden: A. Schaap, 8 j. — C. A. Maijer, geb. Schumachers, 67 j. — J. Hendriks, 2 j. — B. Kampschreur, 4 m. — E. Jansen, geb. Derks, 83 j. — D. Wolff, geb. Hemsen, 51 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: C. D. Hamburg met M. Hartog. — B. Aussen met S. Mozes.

Bevallen: E. H. Hueting, geb. Straalman, D. — M. H. Koster, geb Feun, D. — H. Martens, geb. Weetink, D. — W. Barbilion, geb. Weenink, D. — J. van Zadelhoff, geb. Bosman, D. — J. H. Valkenhoff, geb. Versteegh *twee* Z. — J. Coenders, geb. Gerritsen, Z. — W. Martin, geb. Schut, Z. — H. E. van Gemonden, geb. Sandman, D.

Overleden: C. P. Menting, 19 j. — J. H. Nengerman, 3 j. — L. Middeldorp, huisvrouw van K. Graffelman, 36 j.

TE TIEL:

Gehuwd: P. J. Schoots met A. M. Willers, weduwe H. Emaus.

Bevallen: J. W. de Weijer, geb. Schook, D. — E. Breij, geb. van de Seijp, Z. — J. van der Burgt, geb. van Frankfort, Z. — G. H. Post, geb. Blom, D.

Overleden: C. N. Wildemans, laatst gehuwd met E. van der Veen, 62 j. — E. van de Seijp, laatst gehuwd met P. B. Breij, 34 j. — M. de Ruiter, weduwe J. Bendelaaar, 72 j. — J. H. van Rijn, 13 m. — A. van Voorst, huisvrouw van J. van Leerdam, 57 j.

Advertentiën.

Marktprijzen.

Arnhem, 19 februari 1841.

Oude Weit van *f* 0,00 tot *f* 00,00; *Nieuwe Weit* van *f* 7,50 tot *f* 9,50; *Rogge* van *f* 5,00 tot *f* 5,60; *Boekweit* *f* 5,50 tot 6,00; *Garst* van *f* 0,00 tot 0,00; *Vriessche Haver* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Voerhaver* van *f* 2,50 tot *f* 3,00; *Witte Boonen* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; *Paardeboonen* van *f* 5,50 tot *f* 6,00; *Graauwe Erwten* van *f* 0.00 tot *f* 0,00; *Groene Erwten* van *f* 7,25 tot *f* 9,35; *Geele Erwten* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; ~~*Koolzaad* van *f* 00,00~~ tot *f* 0,00; *Aveelzaad* van *f* 0,00 tot *f* 0,00; ~~*Klaverzaad* van *f* 00,00 tot *f* 00,00~~; *Aardappelen* van *f* 1,50 tot *f* 2,50; *Boter* van *f* 0,74 tot *f* 0,84 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 20 Feb. 4 El 0 Palm 8 Duim; gew. 0 Duim; gev. 62 D.

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 19 FEBRUARI.	Laagste koers.	Hoogst. koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$ pCt.	$49\frac{7}{8}$	$49\frac{15}{16}$	$49\frac{7}{8}$ a $\frac{15}{16}$
Dito Dito . . » 5 »	$97\frac{1}{8}$	$97\frac{9}{16}$	
Uitgestelde Schuld . . » »	$\frac{3}{4}$		
Kansbiljetten . . . . . *f*	$21\frac{13}{16}$	$21\frac{7}{8}$	$21\frac{7}{8}$
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$ pCt.	$86\frac{5}{8}$	$86\frac{3}{4}$	$86\frac{5}{8}$
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$ »	$70\frac{15}{16}$		
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$ »	$159\frac{1}{2}$	$159\frac{5}{8}$	$159\frac{5}{8}$
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$ »			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$ »			
Oostindische Leening » 5 »	$94\frac{5}{8}$	$94\frac{3}{4}$	$94\frac{5}{8}$
Spoorweg Haarlem . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$ »			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5 »	$21\frac{15}{16}$	22	
Dito onbep. stukk. . » 5 »			
Passive . . . . »	$6\frac{3}{4}$		
Deferred . . . . »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »	$16\frac{7}{8}$		
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5 »	$104\frac{1}{2}$		
Dito 1828, 1829 . . » 5 »	$104\frac{3}{8}$	$104\frac{1}{2}$	
Dito 1831, 1833 . . . » 5 »	$97\frac{1}{8}$	$97\frac{1}{4}$	
Oblig. bij *Hope* . . . » 4 »	87	$87\frac{3}{16}$	
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg. . . » 5 »			
Inschrijving in Assign. » 6 »	$68\frac{1}{2}$		
Certific. van dito. . . » 6 »	$63\frac{3}{4}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » *f*			
Dito à fl 500 » »			
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » *f*			
Dito à fl 250 . . . . » »			
Metalliek . . . . . . » 5 »			
Dito . . . . » 3 »			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	74		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.